

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **JUDr. J. V.**, proti žalovanému: **Finanční úřad v Hradci Králové**, se sídlem U Koruny 1632, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 10. 2007, č. j. 31 Ca 176/2006 - 47, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

**t a k t o :**

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

### O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutími ze dne 2. 6. 2006, č. j. 137262/06/228940/7181, ze dne 5. 6. 2006, č. j. 137375/06/228940/7181 a ze dne 24. 8. 2006, č. j. 151090/06/228940/7181 zamítl žalovaný námitky žalobce (dále „stěžovatele“) proti exekučním příkazům na přikázání pohledávky na peněžní prostředky dlužníka ze dne 13. 4. 2005, č. j. 102461/05/228940/7181, ze dne 14. 3. 2005, č. j. 61245/05/228940/8126 a ze dne 24. 8. 2005, č. j. 174764/05/228940/7181.

Proti uvedeným rozhodnutím žalovaného podal stěžovatel u Krajského soudu v Hradci Králové správní žaloby, které krajský soud spojil ke společnému projednání a rozhodnutí a následně rozsudkem ze dne 24. 10. 2007, č. j. 31 Ca 176/2006 - 47, zamítl.

Stěžovatel napadl rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové včasnou kasační stížností opírající se o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatel zároveň navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek ve smyslu § 107 s. ř. s.

Jelikož z kasační stížnosti, potažmo návrhu na přiznání odkladného účinku nebylo patrné, z jakých důvodů ve smyslu § 107 s. ř. s. (resp. § 73 odst. 2 s. ř. s.) se stěžovatel přiznání odkladného účinku domáhá, byl stěžovatel Nejvyšším správním soudem vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů doplnil důvody, pro něž má za to, že by výkon nebo jiné právní

následky rozhodnutí pro něj znamenaly nenahraditelnou újmu; zároveň byl vyzván, aby v kopii předložil daňové přiznání k dani z příjmů za roky 2006 a 2007, nebo jiné doklady osvědčující rozhodné skutečnosti.

Nejvyšší správní soud následně při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 s. ř. s. nejsou naplněny:

Stěžovatel v příloze doplňujícího podání, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 14. 5. 2008, zaslal kopie přiznání k dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 a 2007 a také výpis z katastru nemovitostí, z něhož vyplývá zatížení jím vlastněných nemovitostí zástavním právem zřízeným rozhodnutím Finančního úřadu v Hradci Králové. Tyto dokumenty však nedoplnil žádným relevantním vyjádřením v tom smyslu, jaká nenahraditelná újma mu hrozí.

Nejvyšší správní soud dodává, že ani krajský soud usnesením ze dne 29. 11. 2006, č. j. 31 Ca 176/2006 - 22 (resp. usneseními z téhož dne, č. j. 31 Ca 177/2006 - 20 a 31 Ca 182/2006 - 20) odkladný účinek žalobám nepřiznal.

Nejvyšší správní soud sice primárně vycházel z obsahu žádosti uplatněné v řízení o kasační stížnosti, avšak bere na vědomí i důvody, které stěžovatel uváděl v řízení před krajským soudem. Proto se Nejvyšší správní soud vyjadřuje i k důvodům, které stěžovatel uváděl v předchozím řízení.

Stěžovatel ve svém vyjádření ze dne 21. 11. 2006 na výzvu krajského soudu uvedl, že exekuce již proběhla a částka již byla vymožena. Přesto se domáhal vrácení (v důsledku navrhaného přiznání odkladného účinku žalobě) vymožených peněžních prostředků. Odvolával se na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 - 37, publikované pod č. 910/2006 Sb. NSS, dle něhož „*vážnou újmu je nutno zejména rozumět takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě, že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených.*“ O takovou situaci se dle stěžovatele jednalo, neboť, jak uvedl ve své žádosti o přiznání odkladného účinku ze dne 5. 9. 2006, je v důsledku rozhodnutí

Finančního úřadu v Hradci Králové ztížena jeho schopnost splácet nové daňové povinnosti, je vystaven stresu v osobním i profesním životě, což může mít vliv i na jeho psychické zdraví. Nenahraditelnou újmu spatřoval v poškození pověsti, neboť je advokátem a je veřejně činný.

Je třeba uvést, že rozhodnutí, na které se stěžovatel odvolával, se týkalo především zákonných podmínek pro vydání předběžného opatření (nikoli tedy odkladného účinku) a výklad pojmu „vážná újma“ byl proveden v souvislosti s ustanovením § 38 odst. 1 s. ř. s. V případě rozhodování o odkladném účinku je třeba posuzovat pojem „nenahraditelná újma“ dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Za nenahraditelnou újmu by bylo třeba považovat např. situaci, kdy by stěžovatel nebyl nadále schopen, v důsledku rozhodnutí žalovaného, již pokračovat ve své činnosti advokáta, došlo by tedy k jeho profesní likvidaci apod. Jak však vyplývá z doložených kopií přiznání k dani z příjmů za roky 2006 a 2007, pokračuje stěžovatel ve výkonu advokacie. Rovněž nebyly jakýmkoli způsobem doloženy jiné závažné následky postupu žalovaného, např. ve smyslu reálně hrozícího trvalého poškození zdraví, jak naznačoval stěžovatel ve své žádosti z 5. 9. 2006. V tomto ohledu se Nejvyšší správní soud ztotožňuje s argumentací krajského soudu, který ve svém rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), dle něhož *„nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit. Takovýto následek nelze shledávat v případném dopadu vedeného řízení na psychický stav stěžovatele“*.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel neosvědčil nebezpečí vzniku nenahraditelné újmy, nezkoumal Nejvyšší správní soud blíže ani další podmínky přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s, tedy zda se a) přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a b) není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud vzhledem k okolnostem posuzované věci závěrem odkazuje také na usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 1. 2007, č. j. 15 Ca 165/2006 - 45, dle kterého *„účelem přiznání odkladného účinku žalobě je zamezení vzniku nezhojitelné újmy, která by pravděpodobně účinkem napadeného rozhodnutí či následkem nuceného výkonu nastala. Proto odkladný účinek nelze přiznat za situace, kdy již k výkonu napadeného rozhodnutí došlo, bez ohledu na to, zda-li se jedná o výkon dobrovolný či nucený.“*

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. června 2008

JUDr. Lenka Matyášová  
předsedkyně senátu